

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 705

van **ANNICK DE RIDDER**

datum: 5 juni 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Bovengrondse brandstoftanks - Vergunningsplicht

In Vlaanderen geldt in beginsel een vergunningsplicht voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen. Via het zogenaamde Vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010 zijn een aantal stedenbouwkundige handelingen vrijgesteld van het verkrijgen van een voorafgaande omgevingsvergunning omwille van beperkte ruimtelijke impact. Bij de opmaak en hervorming van dat Vrijstellingenbesluit werd geopteerd om te werken met omschrijvingen en categorieën van werken, veeleer dan met een limitatieve opsomming van handelingen en werken, om te vermijden dat bepaalde kleine handelingen, die niet in de limitatieve lijst opgenomen zijn, toch vergunningsplichtig zouden zijn. Op de website van het departement staan bijkomende informatie en handige brochures om meer duiding te geven bij de vrijgestelde werken. In de praktijk blijkt die manier van werken in bepaalde gevallen tot discussie of interpretatieproblemen te leiden.

Mijn concrete vragen gaan in het bijzonder over de vrijstellingen voor de plaatsing van niet-overdekte constructies in, aan en bij woningen. In het Vrijstellingenbesluit, artikel 2.1, 8°, zijn heel duidelijke voorwaarden opgesteld waaraan een dergelijke constructie moet voldoen om vrijgesteld te zijn van vergunning. "Niet-overdekte constructies" zijn in artikel 1.1, 6°, van het Vrijstellingenbesluit gedefinieerd als "constructies zonder bouwvolume waarvan de hoogte beperkt is tot 1,5 meter boven het maaiveld". Standaard worden hier onder meer de plaatsing van kleine zonnepanelenparken, een tuinvijver of een niet-overdekte zwembijver begrepen. Uiteraard geldt telkens de beperking van 80 m² totale oppervlakte.

Bepaalde woningen maken gebruik van een individuele bovengrondse brandstoftank (bv. propaangas of stookolie) voor de verwarming, vaak omdat ze niet aangesloten zijn of kunnen worden op het aardgasnet. Dergelijke constructies zijn vaak kleiner dan 1,5 meter hoogte en zouden dus onder het Vrijstellingenbesluit kunnen vallen, mits uiteraard voldaan is aan alle andere voorwaarden in artikel 2.1, 8°. Volgens bepaalde instanties en ambtenaren is de plaatsing van een dergelijke bovengrondse brandstoftank evenwel niet te beschouwen als een niet-overdekte constructie in de zin van artikel 1.1, 6°, aangezien in dit geval sprake is van een constructie mét volume, zodat hiervoor steeds een vergunning zou vereist zijn.

1. Valt de plaatsing van een bovengrondse brandstoftank < 1,5m hoogte bij een particuliere woning - onder de voorwaarden van artikel 2.1, 8° - onder de vrijstelling of dient die alsnog beschouwd te worden als een constructie mét bouwvolume? Op welke manier zal de minister dit verduidelijken?

2. Welke andere plichtplegingen dient de burger te vervullen voor de plaatsing van een dergelijke bovengrondse brandstoftank?
3. Overweegt de minister een aanpassing van het Vrijstellingenbesluit, waarbij opnieuw overgegaan wordt naar een strikt limitatieve lijst van vrijgestelde handelingen, of blijft het principe van categorieën van werken van kracht?

ZUHAL DEMIR

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME.

ANTWOORD

op vraag nr. 705 van 5 JUNI 2020

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Bovengrondse brandstoftanks kunnen – onder de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 2.1, 8° van het Vrijstellingenbesluit en zoals door u beschreven – in aanmerking komen voor vrijstelling van de vergunningsplicht. Dergelijke tanks vertegenwoordigen geen bouwvolume en zijn dus te beschouwen als “niet-overdekte constructies” in de zin van artikel 1.1, 6° van het Vrijstellingenbesluit. Dezelfde redenering geldt bv. voor brievenbussen. Ik zal mijn administratie vragen om dit als voorbeeld op te nemen in de handige toelichtingen op de website.
2. In sommige gevallen kan een melding derde klasse nodig zijn op basis van Vlarem.
3. Over het algemeen ben ik nog steeds tevreden met de opzet van de herwerking van het Vrijstellingsbesluit van 2010, waarbij de Vlaamse Regering ervoor heeft gekozen om te werken met meer algemene categorieën in plaats van met een limitatieve en gedetailleerde lijst van handelingen.